

Към картинитъ въ кн. 1—2

1.

Тръгна Колю на разходка.
Взе и Шаро за дружина.
Взе и пъргавата котка,
С'чудно име: Жозефина.

Той върви напредъ юнашки,
А по него Шаро, Фина,
Радостно въртятъ опашки.
(Ехъ, че весела картина!)

Скоро стигнаха рѣката.
Но немогатъ тѣ да плаватъ.
И треператъ имъ краката,
Да не би да се удаватъ.

Но видѣ тамъ Колю лодка.
Отъ възторгъ рѣче той плѣсна.
И извика: „Тазъ разходка
Днесъ ще бжде тъй чудесна!“

2.

Колю влиза бързо в'нея.
Фина скокъ изкусенъ прави.
Шаро вика: „Азъ несмѣя!
Кой е глупавъ, некъ се дави!“

Колю гнѣвно взе в'ржката
Тамъ едното отъ греблата:
„Тебе, Шаро, думамъ азъ!
Скоро влизай ти при насъ!“

Бързо в'лодката той скочи,
На кормилото застана.
Жозефина пули очи
И в'ржце лопата хвана.

3.

И тръгнаха!.. Но лодкара
(Отъ кждѣ го зло докара!)
Съгледа ги отъ далекъ
И се спусна в'силенъ бѣгъ.

И понесе се в'простора:
„Скоро, тичайте бре хора!
Че тръгнаха с'мойта лодка
При хлапака на разходка“.

„Да ги пипна, Боже мой!
Ще имъ друсна хубавъ бой!“
И в'ржце с'тояга здрава,
Той ги бързо приближава.

За да биха се спасили,
Тѣ гребатъ съсъ всички сили.
Лодката — като стрела.
Бѣга!.. Сякашъ е с'крила!

4.

Стигнаха брѣга отсрѣща
Живи, здрави, с'веселъ смѣхъ,
А лодкарътъ в'потъ гореща
Се облѣ отъ ядъ по тѣхъ.

И се люто той заклани:
Да ги гони безъ умора,
Че деца си с'лодка храни,
Като вози мирни хора.

Чакъ сега другари смѣли
Сж разбрали своя грѣхъ.
И отъ срамъ глави навели,
Забравиха радостъ, смѣхъ.

Но лодкарътъ вечъ пристига.
И тояга страшна дига!..
И срѣдъ тая тукъ несрета
Сепна се дружина клета:

Колю се качи на Шара.
Фина се на Колю мѣтна:
Бѣгатъ тѣ подъ пълна пара
Отъ тоягата проклета!..

* * *

Вижте колко зло докара
Тази пакостъ, деца мили:
Първо, застави лодкара
Да скарби, да хаби сили;

Второ, тритѣ вихрогони,
Както въвв рѣката плаватъ,
Щомъ се лодката наклони
Могатъ тѣ да се удавятъ.

И тогава скръбъ голяма
Ще покрие татко, мама.
Вѣчно сълзи ще ги душатъ,
Щомъ децата имъ не слушатъ.

Затуй пакостъ не правете,
Мирни всѣкога бждете,
И отъ Попова Марийка
Поздравъ приеете.

*Попова Марийка,
ученичка—София*